

Лѣтъ прѣзъ хубави ясни дни пѣсенъта на чучулигата е особено приятна. Птичката пѣе отъ ранно утро и често дори и слѣдъ залѣзването на слънцето. Обикновено тя пѣе хвърчейки, но пѣе и кацнала въ нивата, най-вече вечеръ. Чучулигата прѣкарва нощъта въ полето. Азъ никога не съмъ виждалъ чучулигитѣ да се събиратъ при отлетяване на голѣми орляци. Тѣ отлитатъ прѣзъ течение на септемврий, когато въ тихия и прохладенъ въздухъ вредъ се разнася есененъ дѣхъ, — признакъ, че лѣтото се е свършило и нѣма да има вече топли дни.

Листъ се откъсне отъ връхнитѣ вѣйки на дървото и бавно пада въ нозѣтъ ти. Врана плѣсне крилѣ току надъ главата ти, изграчва три пѣти, скрива се задъ дърветата и пакъ всичко затихва. А въ далечината се вижда хоризонтътъ, потъналъ въ побѣлѣлъ димъ мъгла. Тамъ бързокрила чучулига размахва крилѣ и отлита къмъ югъ.

Горка-Горчица.

ПОЙНА ПТИЧКА.

В' мойта зелена градинка
Мило птиченце живѣе,
Подъ разцѣфнала люляка
Звънка пѣсенчица пѣе.
Звучитѣ му сребробистри
Се разливатъ въ ширинето:
Ту проекватъ, ту замиратъ
Тамъ на воля в' вишинето.
Прѣцвѣтя ще дѣхавъ люлякъ,
Красно лѣто ще прѣмине,
И моята пойна птичка
В' край далеченъ ще заміне!

Прѣв. Г. Стояновъ.